

Tuần Báo Vô Vi

21 tháng 4 năm 2013

Số 130

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Mỗi Tấm Hình Là
Một Câu Chuyện
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Hướng Tâm
- Tâm Sự với Đức Thầy
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hàng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Tại sao học đến Bác Sĩ cũng phải mang bệnh mỡ xé ?
2. Tại sao những người có giọng hát rất hay, nhưng tánh tình không hay tại sao ?
3. Nghiệp quả của con người bị bám vào nơi nào ?
4. Những người rắc rối có muốn tham gia cộng tác phổ hóa đạo mẫu hay không ?
5. Những người gì là người rắc rối ?
6. Học cao hiểu rộng thì sao ?
7. Làm người hy vọng những gì ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Ngày 21 tháng 6 năm 1995 1) Hỏi : Tại sao học đến bác sĩ cũng phải mang bệnh mỗ xẻ ? Đáp : Thừa học đến bác sĩ chỉ biết chuyện bên ngoài của cơ thể, còn phần hồn thì không bao giờ biết đến, lo chuyện của người khác, chuyện của chính mình không bao giờ lo, không bao giờ đạt tới toàn giác và thanh tịnh được. Cho nên nghiệp thân vẫn tồn tại, gặp phải sự kích động và phản động của ngoại cảnh thì chỉ có bó tay mà thôi, không giải quyết được. Kệ: Hồn không biết, vía lại không thông Phản động trong lòng không giải xong Mơ ước không thành thêm khổ não Chết không kịp trời chẳng còn mong.	Ngày 22 tháng 6 năm 1995 2) Hỏi : Tại sao những người có giọng hát rất hay, nhưng tánh tình không hay tại sao ? Đáp : Thừa những người có giọng hát nghe rất hay và rất truyền cảm, nhưng tánh tình không hay vì tự làm tướng là mình hạng nhứt, không lưu ý về lãnh vực tâm linh, đa số hướng về tình cảm, cho nên thường hay bị lợi dụng bởi tình tiền duyên nghiệp. Lúc nào cũng tự cảm thấy bơ vơ và khổ. Nếu bằng lòng tu thiền thì mới bảo trì được giọng hát tốt đẹp, có cơ hội khôi phục nguyên khí thanh nhẹ và vô tư, trí càng ngày càng sáng, thông minh và khiêm nhường, dần thân cứu độ quần sanh qua giọng hát câu hò của chính họ. Kệ: Khai thông trí tuệ sống thơn tho Từ tốn quy nguyên một chiếc đồ Không bỏ lòng từ tâm tự thức Khai tâm mở trí chẳng lẫn mò.
Ngày 23 tháng 6 năm 1995 3) Hỏi : Nghiệp quả của con người bị bám vào nơi nào? Đáp : Thừa nghiệp của con người đã bị bám vào khối thần kinh từ đầu chí chân trong lúc chào đời cho đến nay. Sanh ra tập quán biến thành nghiệp, từ miếng ăn và hoàn cảnh khác nhau, dẫn sai cho đến chết, chẳng biết được mình là ai ? Cuồng cuồng trong ngoại cảnh lầm than, không chịu thật tâm tu để tự khai thác nội khoa tâm lý mà lập lại sự quân bình cho chính mình, lẫn lộn trong đời đạo vô minh, vun bồi tự ái và chuốc lấy sự đau khổ mà thôi. Người chịu tu thiền thì luồng điện sẽ đi ngược lại tình đời giả tạm mà tiến thân, chẳng cần và chẳng thích, thì thức hòa đồng mới mở được. Kệ: Tu tâm cho thật minh tinh đạo Khó khổ thực hành rõ thấp cao Mùi đạo chơn hồn trong thức giác Thanh bình tâm đạo tiền càng mau.	Ngày 24 tháng 6 năm 1995 4) Hỏi : Những người rắc rối có muốn tham gia cộng tác phổ hóa đạo màu hay không ? Đáp : Thừa những người rắc rối lúc nào cũng rắc rối cả, họ có một lý thuyết riêng biệt, do thần kinh bất ổn của chính họ tạo thành, tu ít nói nhiều và muốn hơn người khác, thì tham gia bất cứ cơ cấu nào cũng sẽ tạo sự trì trệ cho chung. Người đời cho đó là con sâu làm rầu nồi canh. Lý luận nhiều thiếu hành thiền, tâm từ bi không có, thường trách móc eo hẹp, thức hòa đồng không bao giờ mở được, tự tạo khổ cho tâm linh, trí không sáng, đam mê hưởng lạc rất khó dứt khoát. Kệ: Tự ái không hành tâm thiếu đạo Không tu không tiến khó về mau Lao xao tứ phía không giờ rảnh Thực hiện công phu rõ pháp màu.

Ngày 25 tháng 6 năm 1995 5) Hỏi : Những người gì là người rắc rối ? Đáp : Thừa người rắc rối là người hứa trước đổi sau, lúc nào cũng nghi ngờ và tu không tiến, keo kiết sợ dần thân thua lỗ, tức là người không có tâm đạo, tâm khó mở trí khó khai, có chút khả năng tưởng lầm là hạng nhứt, suốt cả cuộc đời không đi đến đâu, khó vượt nổi bất cứ trở ngại nào xảy đến. Kệ: Không tu khó tiến khó quân bình Trí óc không vui chẳng có mình Lắt nhắt không thành tâm trí khổ Bền lâu không đạt phá tâm mình.	Ngày 26 tháng 6 năm 1995 6) Hỏi : Học cao hiểu rộng thì sao ? Đáp : Thừa học cao hiểu rộng theo khả năng của chính mọi người mà thôi, không hiểu được luật nhơn quả cũng như không, tâm ác vẫn tồn tại và sẽ hung dữ hơn người không học, mưu sâu kế độc, hại người và hại ta. Kệ: Không tu lại khó phân hòa (thiếu 1 từ) Tánh nóng cực hình thiếu thật thà Keo kiết trong lòng thường nghĩ ác Trí tâm không nhẹ khó chan hòa.
Ngày 27 tháng 6 năm 1995 7) Hỏi : Làm người hy vọng những gì ? Đáp : Thừa làm người hy vọng được bình an và hạnh phúc. Người tu hy vọng hiểu được chuyện chính mình và thanh tịnh, suốt thời gian tu thiền. Kệ: Sống vui giải tỏa tự thân yên Chẳng rước lầm than chẳng tạo phiền Cứu khổ chính mình là cốt cánh Chẳng còn lưu luyến chẳng cần duyên.	

DỐC LÒNG TU SỬA

Thực tâm dốc lòng tu sửa thì chỉ có tiến tới trong thanh tịnh và không bao giờ lùi bước khi khai triển trực giác của chính mình. Hành để tiến, hành để giải, hành để thông suốt chính mình chứ không phải hành để bận rộn và không thoát. Chú tâm về sự tiến hóa, không thay đổi, thì phần hồn mới được thanh nhẹ. Ghi chép điều lành tận độ quần sanh, cùng hành cùng tiến thì tương lai phần hồn sẽ được vinh quang và tốt đẹp. Cuộc sống nhịp nhàng trong chấn động của vũ trụ quang, chẳng còn mê ăn và mê ngủ nữa. Lúc nào cũng sẵn sàng phục vụ bất cứ chuyện gì cần đến. Nền tảng tốt, việc làm tiến; cơ tạng khai triển thanh nhẹ, giọng nói âm và hòa cảm cùng các giới, bốn phương Trời, mười phương Phật đều cảm ứng sự trong lành trong chu trình tiến hóa. Quy y thanh nhẹ và sáng suốt, mỗi mỗi đều phát triển dễ dàng trong tập quán tốt; sẽ không còn mơ mộng và nhờ đỡ nữa. Chỉ thực hành trong phục vụ, duyên nghiệp tự nó xa rời, hưởng trọn lành tâm thức sẵn có và sẽ không còn lệ thuộc bất cứ từ đâu đến.

Cộng hưởng hòa bình và dễ dãi, không đi đường hẻm, nhưng chỉ hướng sự lớn rộng của Trời Đất mà hành sự. Tâm thành tự giải, quy nguyên thanh tịnh và sáng suốt, sống vui trong tâm thức hòa bình và thanh nhẹ, càng ngày sẽ càng thông suốt cơ tạng và tâm linh. Tự chủ trong xây dựng, muôn chiều phát triển từ trực tới thanh. Bằng lòng thực hành chánh pháp mà tiến thân, quy về một mối của Trời Đất thì việc làm không nhiều và chẳng ít, lợi lộc cho quần sanh, cống hiến chơn ngôn trong thành thật, và nuôi dưỡng phần hồn tiến hóa. Chuyện gì cũng không mà chuyện gì cũng có, trong định luật có có không không mà thức giác. Vui trong thanh tịnh mà tiến thân.

Đời đạo song tu trong tinh thần phục vụ sẵn có của tâm linh. Tâm thức xán lạn, chấp nhận duyên Trời Đất đã cấu thành mà tiến hóa. Phân giải phân minh mọi sự việc xảy đến trong tinh thần thật sự hòa giải và cứu độ. Tình thương và đạo đức làm nền tảng của cuộc sống mới.

CẤU TRÚC SIÊU NHIÊN

Siêu là không lời, tự đạt thành qua cơn khảo đảo, từ tự nhiên kích động cho đến khai mở đến xán lạn và quân bình hòa hợp với siêu nhiên thanh tịnh, không lời nói vẫn thành tựu trong nguồn sống thanh tịnh. Người tu thiền phải chấp nhận sự nhồi quả liên hồi, nhiên hậu mới cảm thức sự cấu trúc siêu việt từ đời lẫn đạo. Dốc lòng tu tiến thì mới đạt tới siêu nhiên và thanh tịnh, sẽ không còn vấp phải sự chông gai mà không giải quyết được. Quán thông nguồn gốc kích động và phản động, cấu trúc và phân giải, tiến tới ánh sáng vô cùng trong nội thức. Nhứt Nguyệt ban chiếu trong nội thức, hướng tâm về cõi Đại La, hình thành ánh sáng vô cùng thanh tịnh và an vui.

Ở thế gian, phi cơ bay hết tốc độ của nó, chỉ có an toàn và rút ngắn hành trình. Từ đó mới tìm ra đáp số lực học mà xây dựng cho quần sanh chung hưởng hòa bình. Hướng tâm về Trời Phật mà hành sự, tự mình sẽ được thoát tục. Lúc ấy mới cảm thức được phần hồn là vô cùng. Thanh nhẹ là đàn anh, thuộc về văn; nặng trọc thuộc về đàn em, kích động và tạo khổ cho nhau không lối thoát. Thước đo lường cả Càn Khôn Vũ Trụ chỉ có thanh và trọc mà thôi. Sự hiện diện của tâm linh tại mặt đất bao gồm âm, dương, thanh và trọc hình thành thể xác tại mặt đất. Hồn làm chủ, trách nhiệm đối với Trời Đất và nhơn quần, bắt buộc học khổ mới thức tâm. Khoa học đã tìm ra mọi cấu trúc hình thành từ tự nhiên mà ra, còn phần hồn của người tu thiền tìm ra khoa học huyền bí, tức là sự công bằng của Trời Đất, chỉ có hành mới thấy. Không hành tâm thức không khai, chỉ nhìn ngoại cảnh mà tạo ra sự tham muốn, suốt kiếp làm người cũng chẳng đạt thành. Vốn sẵn của Trời Đất đã ân ban không chịu tự khai thác bằng phương pháp vô sanh và thanh tịnh thì không bao giờ đạt thành. Người đời thích nhai đi nhai lại những lời thành đạt của người đi trước mà tự chuốc lấy sự bơ vơ vì không chịu thực hành để tự cứu. Nhơn thân nan đắc, pháp nan ngộ; không hành pháp thì không sao khai thác được mình, thì làm sao hiểu được lực học quân bình của Trời Đất đã hằng hiện hữu từ sơ khai thế giới cho đến nay. Quân bình thì mới hiểu được sự cấu trúc tự nhiên và siêu nhiên. Hiểu được nguyên lý quân bình của Trời Đất thì

mới có cơ hội thấu triệt quyền năng của Đấng Toàn Năng mà học hỏi đến vô cùng. Ánh sáng thanh điệu hằng ban chiếu cho hành giả thành tâm tu học. Niềm tin là căn bản. Thức tâm trong thực hành. Tâm không, thanh nhẹ, hòa cảm nơi nơi mà tiến hóa.

(còn tiếp)

(Nguyên Lý Tận Độ -- 1997)

Mỗi Tâm Hình Là Một Câu Chuyện

XUỐNG TÓC VÀ THIỀN VIỆN

Năm **1986**, Đức Thầy khánh thành 3 thiền viện dọc bờ biển phía Tây Hoa Kỳ: Hai Không (Bắc Cali.), Vĩ Kiên (Nam Cali.), Nhẫn Hòa (Washington). Đó là vị trí của đường nứt San Andrea nổi tiếng thế giới, bắt đầu từ t/v Nhẫn Hòa xuôi xuống phía Nam, ngang qua t/v Hai Không, đến t/v Vĩ Kiên thì chấm dứt. Các bạn đạo thích bàn thiên cơ thì cho đây là chương trình chống động đất để ngừa trận thế chiến năm 2.000 dựa theo sấm Trạng Trình (*Chờ cho động đất chuyển trời*) và tiên đoán của một ông đạo ở San Diego là trong các năm 1980's / 1990's, California sẽ bị động đất lớn làm 1/3 nước Mỹ chìm xuống biển. Các khoa học gia Nam Cali. cũng tiên đoán sẽ có trận động đất lớn này.

Trong ngày đầu khóa học Giải Nghiệp Tâm, khai mạc thiền viện Vĩ Kiên, Đức Thầy có đoạn an ủi: “Nếu có tai nạn xảy ra, ba hồn hội tụ thì có thể cứu cả thể xác”. Sau này Đức Thầy cũng nói là cuối tuần sẽ có diễn của Đức Thầy, bạn đạo Nam Cali. nên lái xe lên đây.

Khóa học này có một kỷ lục về số bạn đạo xin Đức Thầy xuống tóc. Lần xuống tóc nhiều nhất trước đó là đại hội kỳ 2 ở Montreal năm 1983 chỉ có độ 4, 5 bạn đạo ngồi ghế cho Đức Thầy vừa cắt tóc vừa dạy đạo. Khi Đức Thầy xuống tóc cho anh Hà Quang, tôi nghe Đức Thầy dạy:

- Xuống tóc rồi không được làm bậy.

Anh Quang hỏi lại “làm bậy là sao”, Đức Thầy nói:

- Làm bậy là như hút xì ke.

Đến sau này, vì có quá nhiều người xin xuống tóc, có khi bạn đạo (Oregon) trùm túi nylon, quỳ đưa đầu ra cho Đức Thầy gọt. Mấy bạn đạo thích quan sát thì nói giống như tội hồn ở Địa Ngục. Có bạn (Nam Cali.) tâm không dứt khoát, Đức Thầy cạo một bên rồi bảo về nhà suy nghĩ lại! Anh năn nỉ Đức Thầy cạo thêm bên còn lại.

Trong hình dưới đây, 10 bạn đạo mới xuống tóc trong khóa Giải Nghiệp Tâm được chụp hình chung với Đức Thầy ở hành lang phía sau thiền viện Vĩ Kiên. Đằng sau hình là rừng thông xanh biếc.

Các bạn đạo đứng sau lưng Đức Thầy từ trái sang: chị Ngọc (Nam Cali., trước kia là tu sinh t/v Vĩ Kiên), chị Hồ Mỹ (Florida), anh Th. (Montreal, sau này không thấy sinh hoạt), chị Kiều Hòa (trước ở Bắc Cali., đã mất), anh Nguyễn hữu Lâm (Oregon), chị Ngọc (Florida), anh Nguyễn ngọc Nhã (Atlantic City).
Ba bạn đạo ngồi trước mặt Đức Thầy: bác Trí (Houston, đã mất), anh Nguyễn trung Du (Florida), anh Lý Vĩnh (Bắc Cali.).

Một chuyện vui trong khóa học này. Tôi đi phát áo (chỉ in 100 cái do 3 bạn đạo đóng góp: vẽ logo, lựa kiểu và mua, móc tiền túi), có một anh (Alberta, Canada) phản đối hành động giành thầy giành đạo này, không chịu nhận. Đến ngày mãn khóa, khóa sinh mặc áo này chụp hình chung, tôi mang áo cho anh này, hỏi “nhận không”, anh nhận. Sau này, trong đại hội Du Hành Đạo Pháp 2009 đi thuyền trên biển Mexico, tôi gặp bà xã của anh bèn mét chị về chuyện này!

Khương bửu Võ
(Los Angeles, ngày 10/4/2013)

Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới

CÂU LẠC BỘ DƯỠNG SINH THIỆN THEO PHÁP LÝ VÔ VI

Chương Trình Khóa Học Xây Dựng Tu Tiến “Đà Lạt, ngày 13/7 – 16/7/2013”

Ngày 13 tháng 7 năm 2013

· Buổi sáng:

8h – 11h: Nhận phòng và quà của BTC (Ở Lễ Tân)

· Buổi trưa:

11h – 12h: Dùng cơm trưa tại phòng Baroness (Tầng 2) có thang máy ở Lễ Tân.

· Buổi chiều

14h30 – 16h: **Khai Mạc Khóa Tu Học “Xây Dựng Tu Tiến”**

- Kính lễ Di Tiên (Kính chào Đức Tổ Sư Đức Thầy)
- Đoàn lân đón chào quý bạn đạo Vô Vi
- Tuyên bố của BTC
- Giới thiệu quý bạn đạo khắp nơi về dự
- Cảm tưởng của các trưởng nhóm lần họp mặt đầu tiên

16h – 17h: Sinh hoạt tu học Văn Đạo (Chủ Đề: Xây Dựng Tu Tiến)

· Buổi tối

18h – 19h: Ăn tối

19h45 – 21h: Ôn lại phương pháp Công Phu thiền thực hành Vô Vi (Xem đĩa thiền thực hành của Đức Thầy)

· Khuya:

23h – 1h: Chung thiền (Tầng 2 phòng Hội trường Baron)

Ngày 14 tháng 7 năm 2013

· Buổi sáng:

4h30 – 6h: Chung Thiền + Niệm Hành + thể dục trợ luân + lạy

7h – 8h: Ăn sáng Buffet Nhà Hàng Riesling (Tầng trệt đối diện lễ tân)

8h30 – 11h: Trao đổi tu học “Xây Dựng Tu Tiến”

· Buổi trưa:

11h – 12h: Chung thiền

12h – 13h: Dùng cơm trưa tại phòng Baroness (Tầng 2)

· Buổi chiều:

14h30 – 17h: ” Lễ tưởng niệm Đức Thầy “ + ôn lại PPCP

· Buổi tối:

18h – 19h: Ăn tối tại phòng Baroness (Tầng 2)

19h30 – 21h: Thiền ca (Ảo thuật + ngâm thơ...)

· Khuya:

23h – 1h: Chung thiền

Ngày 15 tháng 7 năm 2013

· Buổi sáng:

4h30 – 6h: Chung Thiền + Niệm Hành + thể dục trợ luân + Lạy

7h – 8h: Ăn sáng Buffet Nhà Hàng Riesling (Tầng trệt đối diện lễ tân)

8h30 – 11h: Văn đạo + Tuần báo phát triển điển năng

· **Buổi trưa:**

11h – 12h: Chung thiên

12h – 13h: Dùng cơm trưa tại phòng Baroness (Tầng 2)

· **Buổi chiều:**

14h30 – 17h: Tìm Hiểu, Bàn Luận : Chơn Ngôn Của Đức Thầy

· **Buổi tối:**

18h – 19h: Ăn tối tại phòng Baroness (Tầng 2)

19h30 – 21h: Thiên ca (Ảo thuật + ngâm thơ...)

· **Khuya:**

23h – 1h: Chung thiên

Ngày 16 tháng 7 năm 2013

· **Buổi sáng:**

4h30 – 6h: Chung Thiên + Niệm Hành + thể dục trợ luân + Lạy

7h – 8h: Ăn sáng Buffet Nhà Hàng Riesling (Tầng trệt đối diện lễ tân)

8h -10h:

Lễ Bế Mạc

- Tạ ơn Bề Trên + Đoàn lân chào Quý Bạn Đạo Vô Vi
- Phát biểu cảm tưởng của BTC
- Cảm tưởng khóa tu học của các trưởng nhóm + Quý Bạn Đạo Vô Vi tham dự
- Chụp hình lưu niệm
- Hẹn tái ngộ năm sau
- Thực hiện Đại Hội Việt Nam năm 2014

THAY MẶT BTC

KÍNH CHÚC TOÀN THỂ QUÝ BẠN ĐẠO THÂN TÂM LUÔN THƯỜNG AN LẠC – TU HÀNH TINH TẤN TRONG CHƯƠNG TRÌNH KHÓA TU HỌC XÂY DỰNG TU TIẾN CÓ NHỮNG ĐIỀU CHI SỞ SÓT KÍNH MONG QUÝ BẠN ĐẠO HOAN HỖ THA THỨ VÀ BỎ QUA. *Hoặc đóng góp ý kiến xây dựng , Để chương Trình tu học được phong phú và kết quả tốt đẹp hơn.*
THÀNH THẬT CẢM ƠN QUÝ BẠN ĐẠO !!!

***XÂY DỰNG TU TIẾN
XÂY ĐÁP TÌNH THƯƠNG KHẮP MỌI NƠI
DỰNG LÒNG THẮNG LỎI KHỎI CHƠI VƠI
TU HỌC VÔ VI LÀ CHÁNH PHÁP
TIẾN HÓA VỀ TRỜI THOÁT BỀ KHƠI***

Kính quý thương

CAO PHƯỚC CÒN

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT

VẠN VẬT THÁI BÌNH

Kính Thông Báo: Kính mong quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho mẹ của bạn đạo Lê Thành Tín - Thiền Đường Hạnh Đức - Đức Quốc - là bà Phạm Thị Sanh, sinh năm 1936, vừa qua đời lúc 1h sáng (giờ VN) ngày 16 - 04 - 2013 (nhằm ngày 7 tháng 3 năm Quý Tỵ), tại Khánh Hòa - VN, hưởng thọ 78 tuổi, được siêu thăng tịnh độ.

Bạn đạo Lê Thành Tín - TĐHD - chân thành cảm ơn quý bạn đạo.
Trân trọng kính chào.

HAHVV Đức Quốc.

Tâm Sự với Đức Thầy

Vấn Đạo trong tuần lễ: 30 - 7 -1995

Canberra, Australia:

Bé Bự:

Hỏi: *Thưa Bé Tám, Bé Tám hằng ngày bú sữa gì mà ý đạo lúc nào cũng trong sáng và cao siêu, tinh thần lúc nào cũng vững mạnh và dứt khoát vậy? Xin Bé chỉ cho Bé Bự này ở đâu có bán thứ sữa đó, tốt nhất và rẻ nhất, để Bé Bự cũng được thông dong tự tại như Bé và để làm việc trả bớt nợ đời*
Thành thật cảm ơn Bé Tám.

Đáp: Bé Tám chỉ uống sữa Trời, đêm đêm uống sữa Trời bằng cách làm Pháp Luân Thường Chuyển, đem thanh khí điểu vào tâm thân, bổ ti vị và bổ trí não. Nhờ đó mà lúc nào cũng thơ thới và bình an. Hành đạo không cần tiền, thị trường mua không có, chỉ tự hành mới có. Vậy bé Bự nên nuôi dưỡng trí nhiều hơn là xác, thì tương lai sẽ được thông dong, dễ dứt bỏ trần tâm.

Thiền đường Culver City, California:

Hỏi: *Xin Thầy giải thích và hướng dẫn thêm cho chúng con rõ Tinh, Khí, Thần là gì? Và tu sao để có được Tinh, Khí, Thần.*

Hỏi: *Thưa Thầy, đến trình độ nào mới có Khí lực, Thần Lực, Ý lực?*

Đáp: Tinh hóa khí, khí hóa thần, thần hoàn hư thì tâm thức mới được thông dong. Tuổi trẻ có sức ăn uống nhiều, bảy ngày tụt một giọt tinh, mặt mày tươi tắn trẻ đẹp, nay ngộ được PLVVKHHBPP, cần chú ý đêm đêm hành đúng Pháp Luân Thường Chuyển. Tinh hóa khí, khí hóa thần, thần hoàn hư, da mặt tươi tắn, hành đúng hành lâu thì trí sẽ sáng, tâm sẽ minh trong chơn thức tự nhiên và hồn nhiên. Kinh Phật có câu: Pháp Luân Thường Chuyển Huệ Tâm Khai. Huệ tâm khai tức là đạt được thanh tịnh rồi. Đến giai đoạn này, tinh thần phục vụ rất vững mạnh và vô quái ngại, nằm trong nguyên ý tận độ quần sanh.

Thiền đường Paris, France:

Bà PTL:

Hỏi: *Trước hết con cảm ơn Thầy đã hồi âm thư con thật sớm, sau đây là câu hỏi mới của con - Thưa Thầy, Thầy nói niệm Phật thì dễ, nhưng nhớ nguyên lý "Nam Mô A Di Đà Phật" mới khó, nhớ nguyên lý là nhớ làm sao xin Thầy giải đáp thêm cho con? Cảm ơn Thầy!*

Đáp: Phải niệm Phật cho quen thành một tập quán tốt, khi nhớ trên bộ đầu thì không còn nhớ cái nào khác ngoài nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật, sẽ đạt

tới cách nhìn và hiểu tận tình nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật, mỗi mỗi một cử một động ở thế gian này đều nằm trong nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật. Tâm thức tự nhiên và hồn nhiên bừng sáng và hiểu rõ vạn sự trên đời là không. Rất dễ quán thông và an nhiên tự tại. Phải hành mới thấy, lý lý không bao giờ vói tới. Cần thực hành để tự đạt lấy sự quân bình trong nội thức thì mới biết được giá trị của tự nhiên và hồn nhiên là gì.

Thiền đường Bankstown, Australia

Anh VQM:

Hỏi: Thưa Thầy rằm tháng bảy sắp đến, chùa Phước Huệ có tổ chức buổi lễ cầu siêu cho các vong linh ngoài biển cả vào thứ bảy 5/8/95. Chùa có nhờ con ngâm bài thơ vào lúc bắt đầu buổi cầu siêu trên tàu. Con kính xin Thầy ban cho một bài thơ để cứu vớt những vong hồn ngoài biển cả đó. Con VQM chân thành cảm tạ và kính bái.

Đáp: Muốn cứu vớt những linh hồn chết ngoài biển cả, phải cần những người sáng suốt có nhiệm vụ mới làm được. Còn nếu làm thơ để ngâm cho bá tánh nghe thì phải cảm động lòng họ, hướng tâm về người thân thì họ mới được âm áp một phần.

Vu Lan là lễ cầu siêu
Cùng chung đóng góp cùng yêu người nhà
Vong hồn nghiệp quả ta bà
Tâm thành tận độ thật thà nhớ thương
Tâm đời tâm đạo gieo gương
Giúp hồn tiến hóa quý thương Phật Trời
Cùng chung học hỏi kịp thời
Tâm linh âm áp hướng Trời mà tu
Chẳng còn oán trách khờ ngu
Thương yêu tha thứ trùng tu hoài hoài
Cần khôn ban chiếu hằng ngày
Giữ tâm thanh tịnh hướng quay về Trời
Âm u cũng cảnh của Trời
Tâm tu hiểu đạo hợp thời tiến thẳng
Đạo đời thức giác tự phân

Hồn khôn tiến hóa chẳng cần cầu xin
Vu Lan đem lại niềm tin
Nam Mô thực hiện sửa mình tiến thân
Nhớ thương ban chiếu các tầng
Quy y Phật Pháp ân cần dựng xây
Nam Mô nguyện niệm hằng ngày
Hồn thân tái hợp vui say đạo mầu
Cảnh chùa vui đẹp cao sâu
Cùng chung vui hợp nhiệm mầu Trời ban.

Anh ĐNB:

Hỏi: Trong lúc công phu hay khi không công phu, thỉnh thoảng con có cảm giác một luồng hơi nóng ở sau lưng từ lưng quần đến trên giữa lưng một chút. Cảm giác đó rõ rệt hơn vào những khi trời lạnh, con không biết đó là gì, kính xin Thầy chỉ dạy.

Đáp: Cái đó là trược khí trong người, cần thanh lọc thì chỗ đó sẽ bớt đi. Uống nước chanh cũng giải được.

Trung tâm Holland

Anh VVV:

Hỏi: Thưa Thầy, cổ nhân thường dạy, làm người phải có tài đức song toàn mới là người có ích cho xã hội nhân sinh. Vậy tài đức đối với người tu Vô Vi ra sao? Con xin cảm ơn Thầy, VVV.

Đáp: Làm người muốn có tài đức thì phải biết tự tu tự tiến, tức là khai sáng chính mình. Đó là tài đức. Nếu còn học lóm lời xưa thì không bao giờ biết được chính mình. Cổ nhân là chuyện của cổ nhân, sự hiện diện của thân xác bây giờ cần sự thanh tịnh để khai sáng lấy chính mình. Càng tu càng hiểu chính mình, tức là người có tài đức. Đức Thích Ca tu một mình, không thầy nào dạy hết, tự hiểu đạo, đó mới thật sự là người tài đức. Muốn có tài đức thì phải nhìn tấm gương lành của Ngài mà dùng mãi hành sự, tương lai sẽ có kết quả tốt.

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 8 tháng 3 năm 1975

Óc vô môn nhờn sinh thanh đạo
Điển hóa thân tự tiến ra vào
Hòa giải cộng đồng minh chánh pháp
Vía hồn tương hội thức tầm cao

Thê sanh đóng cửa tự rào
Thâm tâm đen tối khó vào khó ra
Điển không giao cảm chơn tà
Làm sao hòa giải tiến hòa thượng thắng
Khổ càng thêm khổ cần nhẫn
Cơ tầng động loạn khó hoàng hóa khai
Xưng hô trí thức tranh tài
Khổ đau thêm khổ chính ngài đảm đương
Tiền căn hậu quả khó lường
Đường cao đường thấp âm dương chuyển hòa
Tiến lên sưu tập tầm xa
Điển là thanh giới lí là tà chơn
Thực hành tu luyện quy hườn
Chơn nhờn giác giới chẳng hờn ghét ai
Sửa sai tự sửa hoài hoài
Tự lo tiến giải lập đài thanh cao
Lánh xa tạm cảnh ước ao
Căn nào quả nấy tùy cao thấp từng
Cảm thông tay bắt mặt mừng
Vui chung các giới các từng thấp cao
Điển thông các nẻo các màu
Bình tâm hóa giải trước sau dung hòa

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

THIÊN ĐƯỜNG DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

Hồi Mười Một (tiếp theo)

ĐẠO CUNG NGỌC HƯ LẦN THỨ BA NGHE ĐỨC
NGUYÊN THỦY THIÊN TÔN THUYẾT PHÁP CÙNG
LẠY CHÀO ĐỨC HUYỀN HUYỀN THƯỢNG NHÂN

...

Huyền Huyền Thượng Nhân: Ba vị Nguyên Thủy, Hoạt Phật và Dương Sinh cùng chung một thể cùng đạt tới “Thần, Phật, Nhân”, khác hình nhưng cùng một “tính”, bữa nay ứng vận trời để độ người, lại trở về đạo lớn mật mờ, kì diệu lắm thay, chúng sinh vốn do tôi hóa thành, muôn loài do tôi để ra, cho nên có thơ rằng:

Thơ

*Hồng môn vị tịch đạo hàm anh
Vô số tinh cầu khí hóa thành
Giáp tí nan kê thiên vạn ức
Hư không ẩn ngã bất tri danh.*

*Hư không cứu uẩn khí huyền huyền
Vị phán hồng môn hữu ngã tiên
Nhất điểm chân linh trường bất diệt
Sinh lai Phật Thánh dữ Thần Tiên.*

Dịch

Giữa thuở hỗn mang đạo sáng lò
Tinh cầu khí hóa khắp gần xa
Chu kì xoay chuyển muôn ngàn ức
Ẩn bóng hư không chẳng thấy ta.

Muôn vẻ hư không khí mật mừng
Hỗn mang trước đó có ta trong

Chân linh một điểm trường tồn mãi
Thánh Phật Thần Tiên đã sống chung. (80)

Chúng sinh nếu như biết báo đền ơn nguồn cội, nhận rõ nguyên lí trở về với chân lí ắt là đưa con đỏ, đưa con hiếu thảo. Nếu như hồi quang phản chiếu nhìn lại ta mật mờ ắt thành Thượng Nhân, Kim Tiên Cổ Phật vậy.

Thiên Tôn: Thượng Đế đã ban lời chỉ giáo, Dương Sinh quỳ lạy tạ ơn.

Dương Sinh: Lạy tạ ơn Trời... Tại sao con chỉ nghe tiếng mà không được thấy mặt Ngài?

Thiên Tôn: Đạo Lớn vốn không tiếng, không mùi, âm thanh vừa nghe được gọi là “thiên âm” tức tiếng trời. Hẳn là đã rõ vậy.

Dương Sinh: Không hình không dáng, trong cái không có sự kì diệu, mỗi câu mỗi phần khích lòng con, kì diệu lắm thay.

Tế Phật: Bữa nay thầy trò mình còn được đức Nguyên Thủy Thiên Tôn hướng dẫn tới lạy mừng ra mắt đức Nguyên Thủy Thượng Đế, quả là sự vinh hạnh ba đời mới có được. Người đời xem tới hồi này ắt là phải ngừng đọc để làm lễ tạ ơn. Đạo Lớn siêu diệu đều gói cả ở đây, hiểu rõ đặng thuở cha mẹ chưa sinh chân bản tính của mình là thế nào? Có về châu nhà Tổ hào quang mới tròn đầy, và đạo quả mới đạt thành. Giờ đây tôi phải hướng dẫn Dương Sinh trở lại Thánh Hiền Đường, cảm tạ đức Thiên Tôn.

Dương Sinh: Đa tạ ân phước khai mở đạo của đức Thiên Tôn. Thừa ân sư con đã sửa soạn xong, kính mời thầy trở lại Thánh Hiền Đường.

Tế Phât: Đã tới Thánh Hiền Đường, Dương Sinh xuống đài sen, hôn phách nhập thể xác.

LỜI ÔNG TÁM GIẢNG

(80) Cái này là nguyên lí cho chúng ta thấy khi chúng ta là một nguyên linh giáng lâm xuống thế gian là đều có một điểm chân linh của Thượng Đế ở trong chúng ta mà nếu chúng ta tu không có pháp, không có khai triển, không có vận dụng phần sáng suốt của chúng ta là chúng ta là chỉ đi mờ ảo, mê muội, kêu là tà tâm, đi xuống mà thôi. Pháp Lí Vô Vi Khoa học Huyền bí là để thực hành khứ trước lưu thanh mới là đi tới vận dụng cái phần sáng suốt của mình hướng thượng lúc đó mới hội nhập được với Thượng Đế, đấng cha lành.

LỜI GIẢNG CHUNG

Người tu Vô Vi phải đặt cái tâm vô quái ngại, không nghĩ cái chuyện bên ngoài, tôi đang truy tầm cái gì đây? Cũng như người vô trong một cái bào chế viện và đang truy tầm cái tế bào, truy tầm cái nhỏ nhất coi thử sức mạnh của nó ra sao? Chúng ta vô đây có cách học cho nó nhanh, một lời nói ra chúng ta suy nghĩ coi tại sao lời nói như vậy mà người ta trả lời như vậy. Bây giờ mình ra mình nghiên cứu để mình tham gia, vận dụng cái sáng suốt của mình coi thử mình đi ra có tương đồng họ, bằng họ không hay là hơn họ? Nhưng bằng họ mình cũng đã học khôn rồi, mà hơn họ là mình càng học khôn hơn nữa, thấy chưa? Chúng ta đi học là học cái đó. Cho nên các bạn mới bằng lòng ngồi dưới

đất, tôi đi tầm cái vô thường trong chơn thức của các bạn không phải là tầm cái hiện hữu ở bên ngoài. Cái hiện hữu là ai cũng có, chỗ này là chỗ vật chất dư thừa không cần nhìn vô bên ngoài, nhìn trong chơn thức và để tìm con đường chơn thức tiến hóa, thành ra chúng ta phải hạ cái phẩm đời xuống và hướng về con đường đạo thì chúng ta mới thấy rõ đạo, học trọn hết, không bị thất thoát, không mất thì giờ, không hoang phí, đến đây với một tinh thần học hỏi rõ ràng, gạt hái rõ ràng, lúc đó chúng ta về địa phương, chúng ta mới nhìn người khác ai cũng ôm chuyện đời hết! Ôm bằng quảng cáo thôi, chớ thực chất chưa có đi ra. Đó, còn tu là ôm cái bằng quảng cáo không hà, chớ thực chất chưa có đưa ra! Rồi thì bây giờ mình học, học cái gì đây? Mình học thực chất để trở về với thực chất, và cái thực chất này kêu gọi mình dừng ý lại, phải xem lại cái thực chất của chính mình và tự thức tự đi, thấy rõ mọi sự việc nó hiển hiện trước mắt, trong tâm hồn như vậy, chúng ta đến đây học, chớ không phải ý lại, nói có cha, có thầy rồi phù hộ cho tôi mạnh, không phải! Không phải phù hộ, cha, thầy cũng mang xác phàm như chúng ta, mà người ta khai thác được người ta ngồi, người ta giảng bao nhiêu người nghe còn mình giảng không ai muốn nghe! Tại sao? Vì mình bỏ mình, mình bỏ sự sáng suốt ở mình, mình giam hãm sự sáng suốt của mình, và không sử dụng sự sáng suốt của mình thì ở đây họ khao khát cái gì? Họ khao khát sự sáng suốt, mà sáng suốt là gì? Là chân lí! Bây giờ những cái khóa này, dạy là dạy mọi người phải trở về sự sáng suốt của chính họ, chớ không phải ngồi thiền không, rồi mới thấy rõ cái tâm của mình. Có sáng suốt mới thấy rõ cái tâm của mình là vô cùng mà bất cứ ở các nơi, chỗ nào mình cũng có thể dự được, nếu mình đạt được tới thanh nhẹ, thì quý báu vô cùng.

(còn tiếp)

